

கலைஞரும்

38 நானும்

“கலைஞர், மனிதராகப் பிறந்த மகாசக்தி கொண்டவர் என்பதாகவே நான் பார்க்கிறேன். அவர் வாய்ப்புக் கொடுத்து செய்த சிலைகள் மட்டுமல்ல, அவரது சிலையை வடித்ததும் வடிப்பதும் நான் பெற்ற பேறு” என தனது நினைவுகளைப் பகிர்கிறார் சிற்பி **தீனதயாளன்**.

■ சிற்பி **தீனதயாளன்**

“கண்ணகிக்கு வளையல் போட வேண்டாம்!”

ஒரு நூலளவு கவனிப்பு

சிலைகள் எப்படி வர வேண்டும் என்கிற நுணுக்கங்களை அவரைப்போல கவனித்துச் சொல்ல முடியாது. சிலைத் தயாரிப்பின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவரது ஆலோசனை இருக்கும். சமத்துவபுரம் திட்டம் தொடங்கிய பின்னர், அந்தச் சமத்துவ புரங்களில் பெரியார் சிலையை நிறுவினார். அதற்கான முதற்கட்ட கனிமண் அச்சு வேலைகளைத் தலைமைச் செயலகத்திலேயே செய்து அவருக்குக் காட்டினோம்.

பெரியாரின் மார்பளவு கனிமண் சிலையைப் பார்த்தவர், “கொஞ்சம் கனிமண் கொடு” என வாங்கிச் சிலையின் இடது பக்க மூக்கில் ஓட்டவைத்துக் கொஞ்சம் சரி செய்யச் சொன்னார். பெரியாருக்கு வலது பக்க மூக்குக்கும், இடது மூக்குக்கும் கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கும்படி என்றார். அவருக்கு மட்டுமல்ல, எல்லோருக்கும் அப்படி ஒரு நூலளவு வித்தியாசம் இருக்கும், கவனித்துப் பார் எனச் சிறு விளக்கமும் அளித்தார்.

கண்ணகியின் வளையல்கள்

மெரினாவில் கண்ணகி சிலை அகற்றப்பட்டபோது, அதேபோன்ற சிலையை அன்பகத்தில் நிறுவத் திட்டமிட்டார். அதற்கான பணிகளை என்னிடம் அளித்திருந்தார். அதற்கான அச்சுகளைத் தயார் செய்த நிலையில், அதை வந்து பார்த்தார். நான் கண்ணகி சிலையின் கைகளில் வளையல்கள் இருப்பதுபோல அமைத்திருந்தேன். அதைப் பார்த்தவர், “எல்லாவற்றையும் இழந்து நீதி கேட்க வருபவன் எப்படிய்யா வளையல் அணிந்திருக்க முடியும்” எனக் கூறி அதை எடுக்கச் சொன்னார். நான் ‘பூம்புகார்’ படத்தில் கண்ணகியாக நடித்த விஜயகுமாரி அவர்களின் படத்தினை வாங்கி அதில் ‘ரோரன்ஸ்’ எடுத்திருந்தேன், என அவரிடம் தெரிவித்தேன்.

அதேபோல, மன்னனிடம் நீதி கேட்பவன் கைகள் கொஞ்சம் உயர்ந்திருக்க வேண்டும் என்றும் சில திருத்தங்கள் கூறியதுடன், எப்படி

இருக்க வேண்டும் என்பதை அவரே செய்தும் காட்டினார். அடுத்த நாள் உடன்பிறப்பு கடிதத்தில், அவர் சொன்ன திருத்தங்கள் குறித்து எழுதினார். அதற்கு அடுத்த நாள் காலை 5 மணி இருக்கும். சண்முகநாதன் ஐயா போன் செய்தார். “தீனா... தலைவர் பேசணுமாம்” எனச் சொல்ல, அவரிடமிருந்து போனை கலைஞர் வாங்கி, “மீள்குரு... நீ செஞ்சதுதான்யா கரெக்ட்டு” என்றதுடன், கண்ணகி வளையல் அணிந்திருக்க முடியும் எனத் தமிழறிஞர்கள் பலரும் விளக்கம் அளித்ததாகக் கூறியதுடன், நீ வளையல் வை, ஆனா, அந்தக் காலத்தில் இருந்ததுபோலச் செய் எனக் கூறினார். அதையும் உடன்பிறப்பு கடிதத்தில் பதிவு செய்தார்.

இப்படித் தனது எண்ணத்தைப் பொதுவில் பகிர்ந்து கொள்வதும், அங்கிருந்து வரும் எதிர்வினைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கும் எத்தனை தலைவர்கள் தயாராக இருப்பர்? கலைஞர் அந்தப் பண்பில் யாரும் நெருங்க முடியாத இடத்தில் இருப்பவர். அதேபோல சிலை நிறுவும்போது, வளையலை எப்படிய்யா போடுவ, எனச் சந்தேகத்தைக் கேட்டுத் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டார்.

சிலைக்கான சிரத்தைகள்

‘முரசொலி’ அலுவலக வளாகத்தில் மறைந்த தலைவர் மாறன் அவர்களின் சிலையைச் செய்வதற்கும் வாய்ப்பு வழங்கினார். அந்தச் சிலையைச் செய்யும்போது, ஆரம்பப் பணிகளில் இருந்து நிறுவும் நாள் வரை அவ்வளவு கவனம் செலுத்தினார். எத்தனை மணி என்றாலும், அதைக் கவனிக்காமல் சென்றதில்லை. அதேபோன்ற ஒரு சிலை டெல்லி பாராளுமன்றத்திலும் நிறுவப்பட்டது. அந்தச் சிலை செய்யும் வாய்ப்பையும் எனக்கே வழங்கினார். அரசு சார்பில் வழங்கப்படும் பணிகள் என்றாலும், அவ்வளவு அக்கறையுடன் அவற்றை வந்து கவனிப்பார். அந்தப் பணிகளுக்காகப் பலமுறை மீள்குர் வந்துள்ளார்.

‘அறிவாலயம்’, ‘அன்பகம்’, ‘முரசொலி வளாகம்’, ‘கோபாலபுரம் இல்லம்’, ‘திருக்குவளை இல்லம்’ என முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் வாய்ப்புகளால் வளர்ந்தேன். அதேபோல, அவரது சிலைகளையும் செய்ய வேண்டிய பாக்கியம் பெற்றவனாக இருக்கிறேன். ஓமந்தூரார் வளாகம், முரசொலி அலுவலகத்தில் எழுதுவதுபோல உள்ள சிலை, மதுரை நூலகம் எனக் கலைஞரைச் சிலையாக எழுப்புகையில் அந்த மகானுடன் நான் உரையாடுகிறேன். அந்த வாய்ப்பு யாருக்குக் கிடைக்கும். நான் அவருடனே பயணிக்கிறேன்..!”

...பகிர்வார்கள்

“1968-ஆம் ஆண்டு அண்ணா சாலையில் அமைக்கப்பட்ட பேரறிஞர் அண்ணா சிலை, மயிலாப்பூரில் அமர்ந்த நிலையில் உள்ள திருவள்ளுவர் சிலை, நாகர்கோவிலில் அமைக்கப்பட்ட ஜீவானந்தம் சிலை என என் தாத்தா எல்.பி.பிள்ளை அவர்கள் செய்த சிலைகள், கலைஞரிடம் நற்பெயரை ஏற்படுத்தி இருந்தன.

அண்ணா சாலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிலை தயாரானபோது, அப்போது புளியந்தோப்பில் இருந்த எங்கள் சிற்பக் கலைக்கூடத்துக்கு அண்ணா, கலைஞர், எம்.ஜி.ஆர் என தலைவர்கள் வருகை தந்துள்ளனர். அது மிகவும் தத்ரூபமாக இருந்ததால், தாத்தா எல்.பி.பிள்ளை மீது கலைஞர் நல்ல அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தார். அதன் மூலம் பல வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தந்தார் கலைஞர்.

முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டுமெனில் என் தாத்தா பெயர் எல்.பக்கிரி பிள்ளை என்பதாகும். “சிற்பிக்கு பக்கிரி என்கிற பெயர் அழகில்லைய்யா... எல்.பி.பிள்ளை என வைத்துக்கொள்” என்று தாத்தாவின் பெயரை மாற்றியவர் கலைஞர். இப்படி கலைஞர் குறித்த என் ஆரம்பக் கால நினைவுகள் உள்ளன. அவை எங்களுக்குக் கிடைத்த பெருமை என்பேன்.

கலைஞரைச் சந்தித்தல்

1982-ஆம் ஆண்டு என் தாத்தா இறந்த பின்னர், சிற்பக் கலையில் எங்கள் குடும்பத்தினர் தொடர்ச்சியாக ஈடுபடவில்லை. நான் ஐ.சி.எல்ப் நிறுவனத்தில் கடைநிலை தொழிலாளியாக இருந்தேன். அவ்வப்போது சிலைப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்தேன்.

கோவையில் தாத்தா காலத்தில் செய்து தந்த அண்ணா சிலை ஒன்று ஜி.டி.நாயுடு நிறுவனம்

எதிரில் இருந்தது. அந்தச் சிலை சேதம் அடைந்த நிலையில் அதை மீண்டும் செய்ய, முகண்ணப்பன், கோவை முராமநாதன் ஆகியோர் ஆர்.டி.சீத்தாபதியிடம், அந்தக் குடும்பத்தில் யாராவது சிலை செய்யும் தொழிலில் இருக்கிறார்களா என விசாரித்துள்ளனர். அந்தச் சிலைத் திறப்பு நிகழ்ச்சிக்காகச் சென்ற கலைஞர், சிலையை யார் செய்தது என விசாரித்திருக்கிறார். அப்போது என்னைக் குறித்து அறிந்ததுடன், அதை மனதில் வைத்திருந்தவர், 1991 ஆம் ஆண்டில் அறிவாலயத்தில் அண்ணா சிலை அமைக்கும் வாய்ப்பினை எனக்கு வழங்கினார்.

அவரைச் சந்திக்கச் சென்றபோது, எனது தாத்தா குறித்த நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டவர், என் வேலை போன்றவற்றை அக்கறையுடன் விசாரித்து “இந்த வேலைகளைச் சிறப்பா செய், நல்லா வருவ” என வாழ்த்தினார். அப்போது எங்கள் சிற்பக் கலைக்கூடம் மீள்குரில் இருந்தது. அந்தச் சிலைத் தயாரிப்புப் பணிகளைப் பார்வையிட அங்கு வருவார். சாலைகள் மோசமாக இருக்கும். “இவ்ளோ தூரம் வர முதுகெல்லாம் வலிக்குதுய்யா” என்பார். அறிவாலயத்தில் அண்ணா சிலையை அமைத்த பின்னர், பல வாய்ப்புகளை வழங்கினார்.

கோபாலபுரம் இல்லத்தில் அஞ்சகம் அம்மா சிலையைத் தாத்தா செய்துள்ளார். அதன் பின்னர் ஐயா முத்துவேலர் சிலையை நான் செய்தேன். அதேபோல திருக்குவளை இல்லத்தில் உள்ள சிலைகளும் நாங்கள் செய்ததுதான்.

சிலைகள் எப்படி வர வேண்டும் என்கிற நுணுக்கங்களை அவரைப்போல கவனித்துச் சொல்ல முடியாது.

விஞ்ஞானிகளின் விஞ்ஞானி!

தமிழகத்தில் அமைந்து கிடக்கும் அளவற்ற உயிரியல் வளங்களின் அடிப்படையில், சென்னையில் ஐக்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்டத்தையும், டாக்டர் எம்.எஸ்.சுவாமிநாதன் ஆராய்ச்சி நிறுவனமும் இணைந்து, ஆசிய, பசிபிக் மண்டலத்தைச் சேர்ந்த பெண் விஞ்ஞானிகள், தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள் அடங்கிய செயலரங்கம் ஒன்றை 1996-ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் நடத்தியது.

‘உயிரியல் தொழில்நுட்பத் துறையிலே தகுதி வாய்ந்த பெண்களுக்குச் சுயவேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்கித் தோக்கத்தோடு பெண்களுக்கான உயிரியல் தொழில்நுட்பப் பூங்காக்களை அமைக்கலாம்’ என்று அந்தக் கூட்டத்தில் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து அன்றைய கலைஞர் அரசு, இந்தியாவிலேயே மகளிருக்கான முதல் உயிரியல் தொழில்நுட்பப் பூங்காவை சென்னை சிறுசேரியில் அமைத்திட முடிவு செய்தது. இதன்படி இந்தப் பூங்காவை இங்கு அமைப்பதற்காக 20 ஏக்கர் நிலம் தமிழக அரசால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. இந்தப் பூங்காவுக்கு முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் கே.ஆர்.நாராயணன் 29.07.1998 அன்று அடிக்கல் நாட்டினார்.

ஏறத்தாழ ஆயிரம் பெண்கள், தொழில்முனைவர்களாக உருவாக இந்தப் பூங்கா வழிவகுத்தது. அதனால்தான் கலைஞரை ‘விஞ்ஞானிகளின் விஞ்ஞானி’ என்று பாராட்டினார், சமீபத்தில் மறைந்த வேளாண்மை விஞ்ஞானி எம்.எஸ்.சுவாமிநாதன்.

பிள்ளாஷ்பேக்

தந்தைக்கு மகளின் உதவி!

என் தந்தை கோமதிநாயகம் கழகம் தொடங்கப்பட்ட நாள் முதலே தலைவர் கலைஞருடன் நெருக்கமாகப் பழகி வந்தார். இருவருக்கும் இடையில் கடிதப் போக்கு வரத்தும் இருந்து வந்தது. தனது 35 வயதில் என் தந்தை பார்வையை இழந்தார். அதன் பிறகு அவர் சொல்லச் சொல்ல நாங்கள் தலைவர் கலைஞருக்குக் கடிதம் எழுதுவோம். 1996-ஆம் ஆண்டு கோவில்பட்டி

காந்தி மைதானத்துக்குப் பொதுக்கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள வருகை தந்த தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் என் தந்தையை சந்தித்து சால்வை அணிவிக்க வேண்டும் என்பதை அன்றைய மாவட்டச் செயலாளர் என்.பெரியசாமி வெங்கடேசன் அவர்களிடம் தெரிவித்துள்ளார். அதன் பெயரில், பொதுக் கூட்டத்தில் வைத்து என் தந்தைக்கு, தலைவர் கலைஞர் சால்வை அணிவித்துப் பாராட்டினார். உடன் ஐயா தமிழ்க்குடிமகன் அவர்களும் இன்றைய கழகப் பொதுச்செயலாளர் துரைமுருகன் அவர்களும் இருந்தனர். இந்தப் புகைப்படத்தை எடுக்கும் வாய்ப்பு ஒரு புகைப்படக்காரனாக எனக்குக் கிட்டிய பெரும் வாய்ப்பு என்றே கருதுகிறேன்.

-ஜி.ஸ்டாலின் வெங்கடேசன், கோவில்பட்டி.

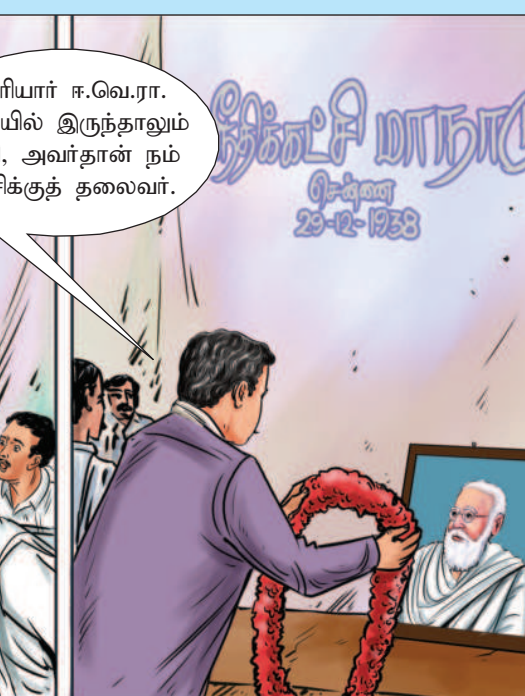
இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறு குறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புகிறீர்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாடு பேட்டை, சென்னை - 600 018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033-24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

பிரிவினைவாத தடுப்புச் சட்டம்!

1963-ஆம் ஆண்டு மே மாதம், தஞ்சை மாவட்டத்துக்கு கழகச் சுற்றுப்பயணம் திட்டமிட்டார் பேரறிஞர் அண்ணா. உடன் கலைஞரையும் அழைத்துச் சென்றார். அந்தச் சுற்றுப் பயணத்தின் போது கும்பகோணத்தில் அண்ணா பேசியதைத் திரித்து, தி.மு.கழகத்தைக் கலைத்து விடுவதாக அண்ணா சூறியதாகச் செய்தி வெளியிடப் பத்திரிகைகள். அப்போது பிரிவினைவாத தடுப்புச் சட்டத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நெருக்கடி இருந்த நேரம் என்பதால், பத்திரிகை செய்திகளைக் கண்டு அண்ணா கடும்கொபய் கொண்டு. “தி.மு.கழகத்தை நான் மட்டும் நினைத்தால், கலைத்துவிட முடியுமா?” எனக் காட்டமாக அறிக்கை வெளியிட்டு, கழகத்தின் ஜனநாயகப் பண்பாட்டினை விளக்கினார்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

-வாழ்வோம்